

RÅDETS DIREKTIV 96/61/EF
af 24. september 1996
om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 130 S, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 C ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- 1) Målene og principperne for Fællesskabets miljøpolitik går, som fastlagt i traktatens artikel 130 R, navnlig ud på at forebygge, begrænse og, så vidt det er muligt, fjerne forurening, fortrinsvis ved kilden, og at sikre en forsigtig udnyttelse af naturressourcerne i overensstemmelse med princippet om, at forurenere betaler, og forebyggelsesprincippet;
- 2) i femte handlingsprogram på miljøområdet, hvis hovedlinjer Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, godkendte i deres resolution af 1. februar 1993 ⁽⁴⁾, lægges der særlig vægt på integreret forureningsbekæmpelse som et vigtigt led i processen frem mod en mere bæredygtigt balance mellem menneskets aktiviteter og den samfundsøkonomiske udvikling på den ene side og naturens ressourcer og regenerationsevne på den anden side;
- 3) gennemførelsen af integreret forureningsbekæmpelse kræver handling på fællesskabsplan for at ændre og supplere gældende fællesskabsforskrifter vedrørende forebyggelse og bekæmpelse af forurening fra industrianlæg;
- 4) ved Rådets direktiv 84/360/EØF af 28. juni 1984 om bekæmpelse af luftforurening fra industrianlæg ⁽⁵⁾ indførtes et generelt krav om forhåndsgodkendelse af

drift eller væsentlige ændringer af industrianlæg som kan forårsage luftforurening;

- 5) ved Rådets direktiv 76/464/EØF af 4. maj 1976 om forurening, der er forårsaget af udledning af bestemte farlige stoffer i Fællesskabets vandmiljø ⁽⁶⁾ indførtes krav om tilladelse til udledning af sådanne stoffer;
- 6) der findes ganske vist fællesskabsforskrifter om bekæmpelse af luftforurening og om forebyggelse eller begrænsning af udledning af farlige stoffer i vandmiljøet, men der har aldrig været fastsat tilsvarende forskrifter til forebyggelse eller begrænsning af emissioner til jord;
- 7) særskilte strategier til bekæmpelse af emissioner til luft, vand eller jord hver for sig vil kunne fremme overførsel af forurening mellem de forskellige miljømedier frem for at beskytte miljøet som helhed;
- 8) formålet med en integreret forureningsbekæmpelse er under hensyn til affaldshåndteringen at undgå udledninger til luft, vand og jord, overalt hvor dette er praktisk muligt, og, hvor det ikke er muligt, at begrænse dem for at opnå et højt beskyttelsesniveau for miljøet som helhed;
- 9) direktivet indfører en generel ramme for integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening; det fastsætter de foranstaltninger, der er nødvendige for at kunne gennemføre den integrerede forebyggelse og bekæmpelse af forureningen med henblik på at opnå et højt beskyttelsesniveau for miljøet som helhed; gennemførelsen af princippet om en bæredygtig udvikling fremmes ved en integreret forureningsbekæmpelse;
- 10) bestemmelserne i dette direktiv anvendes, uden at det berører bestemmelserne i direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet ⁽⁷⁾; hvis der ved meddelelsen af godkendelsen skal tages hensyn til oplysninger eller konklusioner, der er fremkommet ved anvendelsen af sidstnævnte direktiv, berører nærværende direktiv ikke gennemførelsen af direktiv 85/337/EØF;

⁽¹⁾ EFT nr. C 311 af 17. 11. 1993, s. 6, og EFT nr. C 165 af 1. 7. 1995, s. 9.

⁽²⁾ EFT nr. C 195 af 18. 7. 1995, s. 54.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 14. december 1994 (EFT nr. C 18 af 23. 1. 1995, s. 96), Rådets fælles holdning af 27. november 1995 (EFT nr. C 87 af 25. 3. 1996, s. 8) og Europa-Parlamentets afgørelse af 22. maj 1996 (EFT nr. C 166 af 10. 6. 1996).

⁽⁴⁾ EFT nr. C 138 af 17. 5. 1993, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 188 af 16. 7. 1984, s. 20. Direktivet er ændret ved direktiv 91/692/EØF (EFT nr. L 377 af 31. 12. 1991, s. 48).

⁽⁶⁾ EFT nr. L 129 af 18. 5. 1976, s. 23. Direktivet er ændret ved direktiv 91/692/EØF.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 175 af 5. 7. 1985, s. 40.

- 11) medlemsstaterne skal træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at driftslederen opfylder de generelle principperne i visse grundlæggende krav; det er i den forbindelse tilstrækkeligt, at de kompetente myndigheder tager hensyn til disse generelle principper, når de udarbejder godkendelsesvilkårene;
- 12) de foranstaltninger, der træffes i medfør af dette direktiv, skal anvendes på bestående anlæg, enten for visse af bestemmelsernes vedkommende efter en nærmere fastsat frist, eller straks fra datoen for direktivets gennemførelse;
- 13) for at behandle forureningsproblemerne så effektivt og rentabelt som muligt, skal driftslederen tage hensyn til miljøet; de miljøhensyn, der tages, skal meddeles den kompetente myndighed, så denne inden meddelelse af godkendelsen kan sikre sig, at der er truffet alle relevante foranstaltninger til forebyggelse eller bekæmpelse af forurening; alt for forskellige gennemførelsesprocedurer kan give anledning til forskellige miljøbeskyttelsesniveauer og forskellige grader af offentlig opmærksomhed; ansøgningerne om godkendelse i henhold til dette direktiv bør derfor omfatte et minimum af oplysninger;
- 14) en tilstrækkelig samordning af proceduren og godkendelsesvilkårene mellem de kompetente myndigheder vil bidrage til at opnå det højest mulige beskyttelsesniveau for miljøet som helhed;
- 15) den kompetente myndighed bør kun meddele eller ændre en godkendelse, såfremt der er truffet integrerede miljøbeskyttelsesforanstaltninger, for så vidt angår luft, vand og jord;
- 16) godkendelsen omfatter alle de foranstaltninger, der er nødvendige for opfyldelsen af vilkårene i godkendelsen for således at nå et højt beskyttelsesniveau for miljøet som helhed; uden at godkendelsesproceduren berøres heraf, kan disse foranstaltninger ligeledes gøres til genstand for generelle bindende forskrifter;
- 17) grænseværdier for emission, parametre eller tilsvarende tekniske foranstaltninger skal baseres på den bedste tilgængelige teknik, uden at der foreskrives anvendelse af en bestemt teknik eller teknologi, og under hensyn til det pågældende anlægs tekniske karakteristika, geografiske beliggenhed og de lokale miljøforhold; godkendelsesvilkårene skal under alle omstændigheder indeholde vilkår om begrænsning af langtrækkende eller grænseoverskridende forurening i videst mulig omfang, samtidig med at der sikres et højt beskyttelsesniveau for miljøet som helhed;
- 18) det påhviler medlemsstaterne at afgøre, hvordan der om fornødent kan tages hensyn til de tekniske kendetegn ved det pågældende anlæg, dets geografiske beliggenhed og den lokale miljøsituation;
- 19) når en miljøkvalitetsnorm nødvendiggør strengere betingelser end dem, der kan nås ved anvendelse af den bedste tilgængelige teknik, opstilles der bl.a. yderligere vilkår i godkendelsen, uden at det berører andre foranstaltninger, der kan træffes med henblik på at overholde miljøkvalitetsnormerne;
- 20) da den bedste tilgængelige teknik ændrer sig med tiden, særlig på baggrund af de tekniske fremskridt, må de kompetente myndigheder følge med i eller holde sig underrettet om sådanne fremskridt;
- 21) ændringer af et anlæg kan forårsage forurening, og det er derfor nødvendigt at meddele den kompetente myndighed enhver ændring, der vil kunne få konsekvenser for miljøet; en væsentlig ændring af anlægget skal i overensstemmelse med dette direktiv underkastes en forudgående godkendelse;
- 22) godkendelsesvilkårene skal regelmæssigt revideres og om fornødent ajourføres; under visse omstændigheder vil de under alle omstændigheder blive revideret;
- 23) for at oplyse befolkningen om de virkninger, driften af anlæg kan få for miljøet, og for at opnå åbenhed i godkendelsesproceduren i hele Fællesskabet, bør offentligheden forud for enhver afgørelse have adgang til oplysninger om ansøgninger om godkendelse af nye anlæg eller væsentlige ændringer af anlæg, om selve godkendelserne og ajourføring og måledata i forbindelse hermed;
- 24) udarbejdelse af en oversigt over de vigtigste emissioner og forureningskilder kan betragtes som et væsentligt instrument, der bl.a. muliggør sammenligning af de forurenende aktiviteter i Fællesskabet; denne oversigt udarbejdes af Kommissionen bistået af en forskriftskomite;

- 25) indsamling og udveksling af oplysninger på fællesskabsplan om den bedste tilgængelige teknik vil medvirke til at udligne skævhederne i den teknologiske udvikling i Fællesskabet, bidrage til verdensomspændende formidling af kendskabet til de grænseværdier, der er fastsat, og de teknikker, der anvendes i Fællesskabet, og hjælpe medlemsstaterne med at gennemføre direktivet korrekt;
- 26) der skal regelmæssigt udarbejdes beretninger om dette direktivs gennemførelse og effektivitet;
- 27) dette direktiv vedrører anlæg, hvor der er stor fare for forurening, og dermed fare for grænseoverskridende forurening; der bør foretages høringer på tværs af grænserne, når der ansøges om godkendelse af nye anlæg, eller om væsentlige ændringer af anlæg, som sandsynligvis vil få negative og væsentlige miljøvirkninger; ansøgninger vedrørende sådanne forslag eller væsentlige ændringer skal være offentligt tilgængelige i den medlemsstat, der må formodes at blive berørt;
- 28) der vil på fællesskabsplan kunne identificeres et behov for en indsats med henblik på at fastsætte emissionsgrænseværdier for visse kategorier af anlæg og forurenende stoffer, som er omhandlet i dette direktiv; Rådet fastsætter disse emissionsgrænseværdier i overensstemmelse med traktatens bestemmelser;
- 29) ingen af kravene i dette direktiv indskrænker anvendelsen af fællesskabsbestemmelser vedrørende sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål og anvendelsesområde

Dette direktiv tager sigte på integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening fra de aktiviteter, der er omhandlet i bilag I. Det indeholder foranstaltninger med henblik på at forebygge eller, hvis dette ikke er muligt, at begrænse emissioner fra ovennævnte aktiviteter i luft-, vand- og jordbundsmiljøet, herunder foranstaltninger vedrørende affald, for generelt at nå et højt miljøbeskyttelsesniveau, uden at dette berører direktiv 85/337/EØF og andre fællesskabsbestemmelser på området.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »stof«: grundstoffer og kemiske forbindelser, undtagen radioaktive stoffer som omhandlet i direktiv 80/836/Euratom⁽¹⁾ og genetisk modificerede organismer som omhandlet i direktiv 90/219/EØF⁽²⁾, og 90/220/EØF⁽³⁾
- 2) »forurening«: direkte eller indirekte udledning som følge af menneskelige aktiviteter af stoffer, rystelser, varme eller støj i luft-, vand og jordbundsmiljøet, der kan skade menneskers sundhed eller miljøets kvalitet, medføre skade på materielle værdier eller forringelse eller forstyrrelse af naturfaciliteter og andre legitime anvendelser af miljøet
- 3) »anlæg«: en stationær teknisk enhed, hvor der gennemføres én eller flere af de aktiviteter, som er nævnt i bilag I, og enhver anden hermed direkte forbundet aktivitet, der teknisk er knyttet til de aktiviteter, der udføres på denne lokalitet, og som kan have indvirkning på emissioner og forurening
- 4) »bestående anlæg«: anlæg, der enten er i drift, eller som er godkendt efter den lovgivning, der var gældende inden datoen for dette direktivs gennemførelse, eller for hvilke der efter den kompetente myndigheds opfattelse er indgivet en komplet ansøgning om godkendelse under forudsætning af, at anlægget sættes i drift senest et år efter dette direktivs frist for gennemførelse
- 5) »emission«: direkte eller indirekte udledning til luft, vand eller jord af stoffer, rystelser, varme eller støj fra punktkilder eller diffuse kilder på et anlæg
- 6) »emissionsgrænseværdi«: den masse, udtrykt i relation til bestemte parametre, koncentration og/eller niveau for en emission, som ikke må overskrides i et eller flere bestemte tidsrum. Der kan også fastsættes emissionsgrænseværdier for bestemte grupper, familier eller kategorier af stoffer, herunder navnlig for de stoffer, der er anført i bilag III

⁽¹⁾ Rådets direktiv 80/836/Euratom af 15. juli 1980 om ændring af direktiverne om fastsættelse af de grundlæggende normer for beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, der er forbundet med ioniserende stråling (EFT nr. L 246 af 17. 9. 1980, s. 1). Direktivet er ændret ved direktiv 84/467/EØF (EFT nr. L 265 af 5. 10. 1984, s. 4).

⁽²⁾ Rådets direktiv 90/219/EØF af 23. april 1990 om indsluttet anvendelse af genetisk modificerede mikroorganismer (EFT nr. L 117 af 8. 5. 1990, s. 1). Direktivet er ændret ved Kommissionens direktiv 94/51/EF (EFT nr. L 297 af 18. 11. 1994, s. 29).

⁽³⁾ Rådets direktiv 90/220/EØF af 23. april 1990 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer (EFT nr. L 117 af 8. 5. 1990, s. 15). Direktivet er ændret ved Kommissionens direktiv 94/15/EF (EFT nr. L 103 af 22. 4. 1994, s. 20).

Emissionsgrænseværdierne for stofferne gælder normalt på det punkt, hvor emissionerne udledes fra anlægget, idet der ses bort fra enhver fortynding ved fastsættelsen af grænseværdier. Ved tilledning af spildevand til et rensningsanlæg kan der ved fastsættelse af emissionsgrænseværdierne for anlægget tages hensyn til effekten af dette behandlingsanlæg under forudsætning af, at der opnås en tilsvarende beskyttelse af miljøet som helhed, og at der ikke påføres miljøet en højere forureningsbelastning, uden at dette berører overholdelsen af bestemmelserne i direktiv 76/464/EØF og om gennemførelse heraf

mulige vilkår, idet der tages hensyn til omkostninger og fordele, uanset om teknikken anvendes eller produceres i den pågældende medlemsstat eller ej, når blot driftslederen kan disponere over teknikken på rimelige vilkår

— »bedste«: mest effektive teknik til opnåelse af et højt generelt beskyttelsesniveau for miljøet som helhed.

Når den bedste tilgængelige teknik skal bestemmes, skal der især tages hensyn til punkterne i bilag IV

7) »miljøkvalitetsnorm«: den række krav, som et bestemt miljø eller en særlig del heraf skal opfylde på et bestemt tidspunkt ifølge Fællesskabets retsfor skrifter

12) »driftsleder«: en fysisk eller juridisk person, der driver eller ejer anlægget eller som efter national lovgivning har eller har fået overdraget den afgørende økonomiske dispositionsret med hensyn til driften heraf.

8) »kompetent myndighed«: den eller de myndigheder eller de organer, der i henhold til medlemsstaternes lovgivning skal udføre de opgaver, der følger af dette direktiv

Artikel 3

9) »godkendelse«: en eller flere skriftlige afgørelser eller en del heraf, hvorved der gives tilladelse til drift af et anlæg eller en del heraf på visse vilkår med det formål at sikre, at anlægget opfylder direktivets krav. En godkendelse kan omfatte et eller flere anlæg eller dele af anlæg beliggende på samme område og drevet af samme driftsleder

Generelle principper for driftslederens grundlæggende forpligtelser

Medlemsstaterne træffer de nødvendige bestemmelser, for at de kompetente myndigheder sikrer sig, at anlægget drives på en sådan måde:

10) a) »driftsændring«: en ændring i et anlægs art eller funktion eller en udvidelse af anlægget, der kan få konsekvenser for miljøet

a) at der træffes alle de nødvendige forebyggende foranstaltninger med forurening, navnlig ved anvendelse af den bedste tilgængelige teknik

b) »væsentlig ændring«: en driftsændring, som efter den kompetente myndigheds opfattelse kan have negativ og betydelig indvirkning på mennesker eller miljø

b) at der ikke forårsages nogen væsentlig forurening

11) »den bedste tilgængelige teknik«: det mest effektive og avancerede trin i udviklingen af aktiviteter og driftsmetoder, som er udtryk for en given tekniks principielle praktiske egnethed som grundlag for emissionsgrænseværdier med henblik på at forhindre eller, hvor dette ikke er muligt, generelt begrænse emissionerne og indvirkningen på miljøet som helhed.

c) at affaldsfrembringelse undgås i overensstemmelse med Rådets direktiv 75/442/EØF af 15. juli 1975 om affald⁽¹⁾; hvis dette ikke kan lade sig gøre, skal det genanvendes, og hvis dette er teknisk og økonomisk umuligt, skal det bortskaffes på en sådan måde, at forurening forebygges eller begrænses

d) at der sikres en effektiv energiudnyttelse

e) at der træffes de nødvendige foranstaltninger til at forebygge uheld og begrænse følgerne heraf

f) at der ved endeligt ophør af aktiviteterne træffes de nødvendige foranstaltninger for at undgå forureningsfare og for at bringe stedet tilbage i en tilfredsstillende stand.

Der forstås ved:

— »teknik«: både den anvendte teknologi og den måde, hvorpå anlæg konstrueres, bygges, vedligeholdes, drives og lukkes ned

For at efterkomme denne artikel er det tilstrækkeligt, at medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder tager hensyn til de i denne artikel definerede generelle principper, når de fastsætter godkendelsesvilkårene.

— »tilgængelig«: udviklet i en målestok, der medfører, at den pågældende teknik kan anvendes i den relevante industrisektor på økonomisk og teknisk

⁽¹⁾ EFT nr. L 194 af 25. 7. 1975, s. 39. Direktivet er senest ændret ved direktiv 91/692/EØF (EFT nr. L 377 af 31. 12. 1991, s. 48).

*Artikel 4***Godkendelse af nye anlæg**

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at intet nyt anlæg tages i drift uden en godkendelse i henhold til dette direktiv, med forbehold for de undtagelser, der er fastsat i Rådets direktiv 88/609/EØF af 24. november 1988 om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra store fyringsanlæg⁽¹⁾.

*Artikel 5***Godkendelsesvilkår for bestående anlæg**

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den kompetente myndighed ved hjælp af godkendelser i overensstemmelse med artikel 6 og 8, eller på passende måde ved at revurdere og om nødvendigt ajourføre vilkårene, sørger for, at bestående anlæg senest otte år efter datoen for dette direktivs gennemførelse drives i overensstemmelse med kravene i artikel 3, 7, 9, 10, 13, artikel 14, første og andet led, og artikel 15, stk. 2, dog uden at andre særlige fællesskabsforskrifter berøres heraf.

2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at bestemmelserne i artikel 1, 2, 11, 12, artikel 14, tredje led, artikel 15, stk. 1, 3 og 4, samt artikel 16, 17 og artikel 18, stk. 2, anvendes på bestående anlæg straks fra datoen for dette direktivs gennemførelse.

*Artikel 6***Ansøgning om godkendelse**

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at ansøgninger til den kompetente myndighed indeholder en beskrivelse af

- anlægget og arten og omfanget af dets aktiviteter
- de råstoffer og hjælpematerialer, andre stoffer samt den energi, der anvendes i eller produceres af anlægget
- kilderne til emission fra anlægget
- stedets tilstand
- arten og mængden af forudselige emissioner fra anlægget til de enkelte miljømedier samt en redegørelse for emissionernes signifikante miljøpåvirkninger
- den valgte teknologi og andre teknikker, som kan forebygge eller, såfremt dette ikke er muligt, nedbringe emissionerne fra anlægget
- foranstaltninger til forebyggelse og nyttiggørelse af affald, der produceres på anlægget, hvis der er behov herfor

— andre foranstaltninger til opfyldelse af de generelle principper for driftslederens grundlæggende forpligtelser i medfør af artikel 3

— de foreslåede vilkår om foretagelse af emissionsmålinger.

2. Såfremt oplysninger meddelt i overensstemmelse med kravene i direktiv 85/337/EØF eller en sikkerhedsrapport indgivet i henhold til Rådets direktiv 82/201/EØF af 24. juni 1982 om risikoen for større uheld i forbindelse med en række industrielle aktiviteter⁽²⁾, eller andre oplysninger meddelt i medfør af andre retsfor skrifter opfylder nogle af kravene i denne artikel, kan disse oplysninger indgå i eller vedlægges ansøgningen.

*Artikel 7***Integreret fremgangsmåde for meddelelse af godkendelser**

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til sikring af, at godkendelsesproceduren og -betingelserne koordineres fuldstændigt, hvis mere end én kompetent myndighed medvirker, så der sikres en effektiv, integreret fremgangsmåde fra alle de myndigheders side, som er kompetente i forbindelse med denne procedure.

*Artikel 8***Afgørelser**

Uden at det berører andre krav i medfør af nationale retsfor skrifter eller fællesskabsforskrifter, træffer den kompetente myndighed afgørelse om en godkendelse for anlægget indeholdende vilkår, der sikrer, at anlægget opfylder kravene i dette direktiv, eller hvis dette ikke er muligt, afslår den at meddele en sådan godkendelse.

Enhver meddelt eller ændret godkendelse skal omfatte de bestemmelser om beskyttelsen af luft, vand og jord, der er fastsat i dette direktiv.

*Artikel 9***Vilkår i godkendelsen**

1. Medlemsstaterne sørger for, at godkendelsen omfatter alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at opfylde de i artikel 3 og 10 omhandlede vilkår for udstedelse af en godkendelse for at sikre beskyttelse af luft, vand og jord og således opnå et højt beskyttelsesniveau for miljøet som helhed.

⁽¹⁾ EFT nr. L 336 af 7. 12. 1988, s. 1. Direktivet er ændret ved direktiv 90/656/EØF (EFT nr. L 353 af 17. 12. 1990, s. 59).

⁽²⁾ EFT nr. L 230 af 5. 8. 1982, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 91/692/EØF (EFT nr. L 377 af 31. 12. 1991, s. 48).

2. Ved nye anlæg eller væsentlige ændringer, hvor artikel 4 i direktiv 85/337/EØF finder anvendelse, skal der i forbindelse med meddelelse af godkendelsen tages hensyn til alle relevante oplysninger eller konklusioner, der er fremkommet i forbindelse med anvendelsen af artikel 5, 6 og 7 i nævnte direktiv.

3. Godkendelsen skal omfatte emissionsgrænseværdier for forurenende stoffer, navnlig de på listen i bilag III opførte, som under hensyn til deres art og deres potentielle evne til at overføre forurening fra et miljø til et andet (vand, luft og jord) vil kunne udledes fra det pågældende anlæg i betydelige mængder. Om nødvendigt skal godkendelsen indeholde passende forskrifter til beskyttelse af jord og grundvand og foranstaltninger vedrørende forvaltning af affald, der produceres på anlægget. Grænseværdierne kan eventuelt suppleres eller erstattes med tilsvarende parametre eller tekniske foranstaltninger.

For de i punkt 6.6 i bilag I nævnte anlæg skal der for de emissionsgrænseværdier, der er fastlagt i henhold til dette stykke, tages hensyn til de praktiske forhold, der gælder for disse grupper af anlæg.

4. Uden at artikel 10 berøres heraf, fastsættes emissionsgrænseværdierne, de tilsvarende parametre og tekniske foranstaltninger (jf. stk. 3) på grundlag af den bedste tilgængelige teknik, uden at der foreskrives anvendelse af en bestemt teknik eller teknologi, og under hensyn til det pågældende anlægs tekniske karakteristika, geografiske beliggenhed og de lokale miljøforhold. Godkendelsesvilkårene skal i alle tilfælde indeholde krav om størst mulig begrænsning af forurening over store afstande eller grænseoverskridende forurening og sikre et højt beskyttelsesniveau for miljøet som helhed.

5. Godkendelsen skal indeholde passende krav til emissionsmålinger med angivelse af målemetode, målingernes hyppighed og evalueringsprocedure, samt omfatte pligt til at give den kompetente myndighed de oplysninger, der er nødvendige for kontrollen med, at vilkårene i godkendelsen overholdes.

For de i punkt 6.6 i bilag I nævnte anlæg kan der ved fastsættelsen af krav efter dette stykke tages hensyn til omkostninger og fordele.

6. Godkendelsen skal indeholde foranstaltninger vedrørende driftsvilkårene bortset fra normale driftsvilkår. Der skal således, hvis der er risiko for, at miljøet berøres, tages passende hensyn til opstart, udslip, svigt, momentane standsninger og nedlukning af anlægget.

Godkendelsen kan ligeledes indeholde midlertidige undtagelser fra kravene i stk. 4, såfremt en af den kompetente myndighed godkendt rehabiliteringsplan, sikrer, at disse krav overholdes inden for seks måneder, og at projektet fører til en nedsættelse af forureningen.

7. Godkendelsen kan i dette direktivs øjemed indeholde andre særlige vilkår, såfremt medlemsstaten eller den kompetente myndighed finder dem hensigtsmæssige.

8. Uden at det berører forpligtelsen til at gennemføre en godkendelsesprocedure i medfør af dette direktiv kan medlemsstaterne fastsætte bestemte krav til bestemte kategorier af anlæg i almindelige bindende forskrifter i stedet for i godkendelsesvilkårene, under forudsætning af, at de garanterer, at der anvendes en integreret fremgangsmåde, og at miljøbeskyttelsesniveauet i sin helhed bliver tilsvarende højt.

Artikel 10

Den bedste tilgængelige teknik og miljøkvalitetsnormer

Hvor miljøkvalitetsnormer kræver strengere betingelser end dem, der kan opnås ved anvendelsen af den bedste tilgængelige teknik, skal der især stilles yderligere vilkår i godkendelsen, uden at andre foranstaltninger, der kan træffes for at overholde miljøkvalitetsnormerne, berøres heraf.

Artikel 11

Udvikling inden for den bedste tilgængelige teknik

Medlemsstaterne sørger for, at myndighederne følger med i eller underrettes om udviklingen inden for den bedste tilgængelige teknik.

Artikel 12

Driftsledernes ændringer af anlæg

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at driftslederen oplyser den kompetente myndighed om planlagte ændringer i anlæggets drift, jf. artikel 2, nr. 10, litra a). I påkommende tilfælde ajourfører myndigheden godkendelsen eller betingelserne.

2. Medlemsstaterne sørger for, at driftslederen ikke foretager planlagte væsentlige ændringer af anlæggets drift, jf. artikel 2, nr. 10, litra b), før ændringen er godkendt i henhold til dette direktiv. Ansøgningen om godkendelse og den kompetente myndigheds afgørelse skal omfatte de dele af anlægget og de elementer af artikel 5, der kan blive påvirket af ændringen. De relevante forskrifter i artikel 3, 6-10 og artikel 15, stk. 1, 2 og 4, finder tilsvarende anvendelse.

*Artikel 13***Den kompetente myndigheds revurdering og ajourføring af godkendelsesvilkårene**

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de kompetente myndigheder med mellemrum revurderer og om nødvendigt ajourfører vilkårene i godkendelsen.
2. Godkendelsen skal under alle omstændigheder tages op til revurdering, hvis:
 - den forurening, som anlægget forårsager, er så omfattende, at det er nødvendigt at revidere godkendelsens emissionsgrænseværdier eller indføre nye
 - væsentlige ændringer i den bedste tilgængelige teknik skaber mulighed for en betydelig nedbringelse af emissionerne, uden at det medfører uforholdsmæssigt store omkostninger
 - det af hensyn til driftssikkerheden i forbindelse med processen eller aktiviteten er påkrævet, at der anvendes andre teknikker
 - nye lovbestemmelser i Fællesskabet eller medlemsstaten kræver det.

*Artikel 14***Overholdelse af vilkårene i godkendelsen**

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at:

- driftslederen overholder vilkårene i godkendelsen under driften af anlægget
- driftslederen regelmæssigt underretter den kompetente myndighed om resultaterne af egenkontrollen med udledningerne og straks underretter den om hændelser eller uheld, der mærkbart berører miljøet
- anlæggenes driftsledere yder den kompetente myndigheds repræsentanter al fornøden bistand, så den kan gennemføre eventuelle inspektioner af anlægget, udtage prøver og indsamle alle oplysninger, der er nødvendige for, at de kan udføre deres opgaver i forbindelse med dette direktiv.

*Artikel 15***Adgang til oplysninger og offentlighedens indsigt i godkendelsesproceduren**

1. Uden at tilsidesætte Rådets direktiv 90/313/EØF af 7. juni 1990 om fri adgang til miljøoplysninger⁽¹⁾, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at ansøgninger om godkendelse af nye anlæg eller væsentlige ændringer i et passende tidsrum bliver gjort tilgængelige for offentligheden, således at denne kan

udtale sig, inden den kompetente myndighed træffer sin afgørelse.

Denne afgørelse inklusive mindst en kopi af godkendelsen og eventuelle senere ajourføringer heraf, skal ligeledes stilles til rådighed for offentligheden.

2. Resultaterne af enhver overvågning af udledninger, som kræves ifølge vilkårene i godkendelsen som omhandlet i artikel 9, og som myndigheden er i besiddelse af, skal stilles til rådighed for offentligheden.

3. Hvert tredje år offentliggør Kommissionen en oversigt over de vigtigste emissioner og forureningskilder på grundlag af oplysninger fra medlemsstaterne. Kommissionen fastsætter format og standarddata for fremsendelse af oplysninger efter fremgangsmåden i artikel 19 i dette direktiv.

Kommissionen kan efter samme fremgangsmåde foreslå de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at oversigtens emissionsdata, jf. første afsnit, er sammenlignelige med og kan suppleres data fra andre registre og kilder for emissionsdata.

4. Stk. 1, 2 og 3 finder anvendelse med de begrænsninger, der er fastsat i artikel 3, stk. 2 og 3, i direktiv 90/313/EØF.

*Artikel 16***Udveksling af oplysninger**

1. Med henblik på udveksling af oplysninger træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger, således at Kommissionen hvert tredje år og første gang inden 18 måneder efter datoen for direktivets gennemførelse modtager repræsentative data om de disponible grænseværdier for de enkelte kategorier af aktiviteter i bilag I og eventuelt underretning om den bedste tilgængelige teknik, som disse værdier bygger på, i overensstemmelse navnlig med artikel 9. I forbindelse med senere fremsendelser af disse oplysninger suppleres de i overensstemmelse med procedurerne i stk. 3 i denne artikel.

2. Kommissionen sørger for udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne og de berørte industrier om den bedste tilgængelige teknik, om overvågningsbestemmelserne i forbindelse hermed og udviklingen i begge dele. Kommissionen offentliggør hvert tredje år resultaterne af denne udveksling af oplysninger.

3. Der udarbejdes beretninger om gennemførelsen af dette direktiv og dets effektivitet sammenlignet med andre EF-styringsmidler med henblik på miljøbeskyttelse i overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel 5 og 6 i Rådets direktiv 91/692/EØF. Den første beretning skal dække et tidsrum på tre år efter gennemførelsesdatoen i artikel 21. Kommissionen forelægger Rådet denne beretning eventuelt ledsaget af forslag.

4. Medlemsstaterne opretter eller udpeger den eller de myndigheder, der skal være ansvarlige for udveksling af oplysninger i henhold til stk. 1, 2 og 3, og underretter Kommissionen herom.

⁽¹⁾ EFT nr. L 158 af 23. 6. 1990, s. 56.

*Artikel 17***Grænseoverskridende virkninger**

1. Såfremt en medlemsstat konstaterer, at driften af et anlæg vil kunne få en betydelig, negativ indvirkning på en anden medlemsstats miljø, eller såfremt en medlemsstat, der kunne blive påvirket deraf i betydeligt omfang, fremsætter anmodning herom, meddeler den medlemsstat, på hvis område der blev ansøgt om godkendelse i henhold til artikel 4 eller artikel 12, stk. 2, den anden medlemsstat de oplysninger, der er forelagt i henhold til artikel 6, samtidig med at den stiller disse til rådighed for sine egne statsborgere. Disse oplysninger danner grundlag for eventuelt nødvendige konsultationer som led i de bilaterale forbindelser mellem de to medlemsstater på baggrund af princippet om gensidighed og lige behandling.

2. Medlemsstaterne sørger som led i deres bilaterale forbindelse for, at der i de i stk. 1 omhandlede tilfælde også gives offentligheden i den stat, der kan blive berørt, adgang til ansøgningerne i et passende tidsrum, således at den får ret til at udtale sig herom, før den kompetente myndighed træffer sin afgørelse.

*Artikel 18***Fællesskabets emissionsgrænseværdier**

1. På forslag af Kommissionen fastsætter Rådet i overensstemmelse med de i traktaten fastsatte procedurer emissionsgrænseværdier for:

- de kategorier af anlæg, der er nævnt i bilag I, bortset fra deponeringsanlæg omfattet af kategorierne 5.1 og 5.4 i samme bilag, og
- de forurenende stoffer, der er nævnt i bilag III, for hvilke der er konstateret behov for en fællesskabsaktion, bl.a. på grundlag af udvekslingen af oplysninger i henhold til artikel 16.

2. Hvis der ikke er fastsat nogen EF-emissionsgrænseværdier i henhold til dette direktiv, gælder de relevante emissionsgrænseværdier, som fastlagt i de i bilag II nævnte direktiver og andre fællesskabsbestemmelser, for de i bilag I nævnte anlæg som minimumsemmissionsgrænseværdier i henhold til dette direktiv.

Uanset kravene i dette direktiv, fastsætter Rådet på forslag af Kommissionen de tekniske krav, der skal gælde for deponeringsanlæg omfattet af kategorierne 5.1 og 5.4 i bilag I, i overensstemmelse med fremgangsmåderne i traktaten.

*Artikel 19***Udvalgsproceduren i artikel 15, stk. 3**

Kommissionen bistås af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og, som har Kommissionens repræsentant som formand.

Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget

afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Det udtaler sig med det flertal, der er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Under afstemninger i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, som er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller er der ikke afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Har Rådet efter udløbet af en frist på tre måneder regnet fra forslagens forelæggelse for Rådet, ikke truffet nogen afgørelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen.

*Artikel 20***Overgangsbestemmelser**

1. Bestemmelserne i direktiv 84/360/EØF, bestemmelserne i artikel 3 og 5, artikel 6, stk. 3, og artikel 7, stk. 2, i direktiv 76/464/EØF samt de relevante bestemmelser vedrørende tilladelsesordninger i de direktiver, der er nævnt i bilag II, finder med forbehold af de undtagelser, der er fastsat i direktiv 88/609/EØF, anvendelse på bestående anlæg, der hører under aktiviteterne i bilag I, så længe de kompetente myndigheder ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 5 i dette direktiv.

2. De relevante bestemmelser vedrørende tilladelsesordninger i de direktiver, der er nævnt i det foregående stykke, finder ikke længere anvendelse på nye anlæg, der hører under aktiviteterne i bilag I, fra datoen for dette direktivs gennemførelse.

3. Direktiv 84/360/EØF ophæves med virkning fra elleve år efter datoen for dette direktivs ikrafttræden.

Så snart de i artikel 4, 5 eller 12 fastsatte foranstaltninger er truffet med hensyn til et anlæg, gælder undtagelsen i artikel 6, stk. 3, i direktiv 76/464/EØF ikke længere for de anlæg, der er omhandlet i dette direktiv.

Rådet ændrer om nødvendigt på forslag af Kommissionen de relevante bestemmelser i de direktiver, der er nævnt i bilag II, for at tilpasse dem til kravene i dette direktiv inden den i første afsnit nævnte ophævelsesdato for direktiv 84/360/EØF.

*Artikel 21***Gennemførelse**

1. Medlemsstaterne udsteder de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv senest tre år efter dets ikrafttræden. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse bestemmelser, henvises der deri til dette direktiv, eller de ledsages ved offentliggørelsen af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 22

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen.

Artikel 23

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. september 1996.

På Rådets vegne

E. FITZGERALD

Formand

BILAG I

DE I ARTIKEL 1 OMHANDLEDE KATEGORIER AF INDUSTRIELLE AKTIVITETER

1. Anlæg eller dele af anlæg, der benyttes til forskning, udvikling af og forsøg med nye produkter og processer, er ikke omfattet af dette direktiv.
2. De nedenfor nævnte tærskelværdier vedrører generelt produktionskapacitet eller ydelse. Hvis samme driftsleder i samme anlæg eller på samme område gennemfører flere aktiviteter henhørende under samme rubrik, skal kapaciteten af disse aktiviteter lægges sammen.

1. Energiindustri

- 1.1. Termiske kraftværker med en samlet effekt på mere end 50 MW⁽¹⁾.
- 1.2. Mineralolie- og gasraffinaderier.
- 1.3. Koksværker.
- 1.4. Kulforgasnings- og likvifraktionsanlæg.

2. Produktion og forarbejdning af metaller

- 2.1. Anlæg til ristning eller sintring af malm, herunder svovlholdigt malm.
- 2.2. Anlæg til produktion af støbejern eller stål (første eller anden smeltning) med dertil hørende strengstøbning og med en kapacitet på mere end 2,5 tons/h.
- 2.3. Anlæg til videreforarbejdning af jernmetaller ved hjælp af
 - a) varmvalsning med en råstålkapacitet på mere end 20 tons/h
 - b) smedning med hamre med slagenergi på mere end 50 kJ pr. hammer, når den afgivne varme er på mere end 20 MW
 - c) anbringelse af beskyttelseslag af smeltet metal med en råstålkapacitet på mere end 2 tons/h.
- 2.4. Smelteanlæg for jernmetaller med en produktionskapacitet på mere end over 20 tons/dag.
- 2.5. Anlæg
 - a) til udvinding af non-ferro råmetaller af malme, koncentrat eller sekundære råstoffer ved hjælp af metalprocesser, kemiske eller elektrolytiske processer
 - b) til smeltning af non-ferro-metaller inkl. legering, herunder genindvindingsprodukter, (forædling, støbning) med en smeltekapacitet på mere end 4 tons/dag (bly og cadmium) eller 20 tons/dag (alle andre metaller).
- 2.6. Anlæg til overfladebehandling med metaller og plastmaterialer ved en elektrolytisk eller kemisk proces, hvis de anvendte kars volumen er på mere end 30 m³.

3. Mineralindustri

- 3.1. Anlæg til fremstilling af klinker (cement) i roterovne med en produktionskapacitet på mere end 500 tons/dag, eller kalk i rotationsovne med en produktionskapacitet på mere end 50 tons/dag eller i andre ovne med en produktionskapacitet på mere end 50 tons/dag.
- 3.2. Anlæg til udvinding af asbest og fremstilling af produkter af asbest.
- 3.3. Anlæg til fremstilling af glas inklusive glasfibre, med en smeltekapacitet på mere end 20 tons/dag.
- 3.4. Anlæg til smeltning af mineralske stoffer, inklusive fremstilling af mineraluldsfibre, med en smeltekapacitet på mere end 20 tons/dag.
- 3.5. Anlæg til fremstilling af keramiske produkter ved brænding, navnlig tagsten, mursten, ildfaste sten, fliser, stentøj og porcelæn, med en produktionskapacitet på mere end 75 tons/dag, og/eller en kapacitet på mere end 4 m³/dag og en sættetæthed pr. ovn på mere end 300 kg/m³.

4. Kemisk industri

Ved fremstilling for så vidt angår kategorierne af aktiviteterne i dette afsnit forstås fremstilling i industriel målestok ved kemisk forarbejdning af de i punkt 4.1-4.6 nævnte stoffer eller grupper af stoffer.

⁽¹⁾ De materielle krav i direktiv 88/609/EØF for bestående anlæg forbliver gyldige indtil 31. december 2003.

- 4.1. Kemisk anlæg til fremstilling af organiske grundkemikalier, som f.eks.:
- simple kulbrinter, (lineare eller ringformede, mættede eller umættede, alifatiske eller aromatiske)
 - iltholdige kulbrinter, som f.eks. alkohol, aldehyder, ketoner, kulstofsyrer, estere, acetater, ethere, peroxider, resiner, epoxider
 - svovlholdige kulbrinter
 - kvælstofholdige kulbrinter, som f.eks. aminer, amider, nitrøse forbindelser, nitro- eller nitratforbindelser, nitriler, cyanater, isocyanater
 - fosforholdige kulbrinter
 - halogenholdige kulbrinter
 - organiske metalforbindelser
 - plastmaterialer (polymerer, kunstfibre, cellulosederivater)
 - syntetisk gummi
 - farvestoffer og pigmenter
 - overfladeaktive stoffer og tensider.
- 4.2. Kemiske anlæg til fremstilling af uorganiske grundkemikalier, som f.eks.:
- gasser, som f.eks. ammoniak, klor eller hydrogenklorid, fluor og fluorbrinte, kuliliter, svovlforbindelser, kvælstofilter, brint, svovldioxid, carbonyldichlorid
 - syre, som f.eks. chromsyre, flussyre, fosforsyre, salpetersyre, saltsyre, svovlsyre, oléum, svovlholdig syre
 - baser, som f.eks. ammoniumhydroxid, kaliumhydroxid og kalilud, natriumhydroxid (ætsnatron), natronlud
 - salte, som f.eks. ammoniumklorid (salmiak), kaliumklorat, kaliumkarbonat (potaske), natriumkarbonat (soda), perborater, sølvnitrat
 - metalloider, metaller eller andre uorganiske forbindelser som f.eks. kalciumkarbid, silicium, siliciumkarbid.
- 4.3. Kemisk anlæg til fremstilling af fosfat-, kvælstof- eller kaliumholdig kunstgødning (herunder blandingsgødning).
- 4.4. Kemiske anlæg til fremstilling af basisplantebeskyttelsesmidler og biocider.
- 4.5. Anlæg, der benytter en kemisk eller biologisk proces til fremstilling af farmaceutiske basisprodukter.
- 4.6. Kemiske anlæg til fremstilling af sprængstoffer.
5. **Affaldshåndtering**
- Uden at det berører artikel 11 i direktiv 75/442/EØF og artikel 3 i Rådets direktiv 91/689/EØF af 12. december 1991 om farligt affald (1):
- 5.1. Anlæg til bortskaffelse eller genanvendelse af farligt affald som defineret i listen omtalt i artikel 1, stk. 4, i direktiv 91/689/EØF, som defineret i bilag II A og II B (operation R1, R5, R6, R8 og R9) til direktiv 75/442/EØF og i Rådets direktiv 75/439/EØF af 16. juni 1975 om bortskaffelse af olieaffald (2), med en kapacitet på mere end 10 tons/dag.
- 5.2. Anlæg til forbrænding af dagrenovation som defineret i Rådets direktiv 89/369/EØF af 8. juni 1989 om forebyggelse af luftforurening fra nye kommunale affaldsforbrændingsanlæg (3), og 89/429/EØF af 21. juni 1989 om nedbringelse af luftforurening fra bestående kommunale affaldsforbrændingsanlæg (4), med en kapacitet på mere end 3 tons/h.
- 5.3. Anlæg til bortskaffelse af ufarligt affald som defineret i bilag II A til direktiv 75/442/EØF i rubrik D8 og D9 med en kapacitet på mere end 50 tons/dag.
- 5.4. Deponeringsanlæg, som modtager over 10 tons/dag, eller med en samlet kapacitet på over 25 000 tons med undtagelse af anlæg til deponering af inert affald.
6. **Andre aktiviteter**
- 6.1. Industrieanlæg til fremstilling af:
- papirmasse af træ eller andre fibermaterialer
 - papir og pap med en produktionskapacitet på mere end 20 tons/dag.
- 6.2. Anlæg til forudgående forarbejdning (vask, blegning, mercerisering) eller farvning af fibre eller tekstilstoffer med en behandlingskapacitet på mere end 10 tons/dag.
- 6.3. Anlæg til garvning af huder og skind med en behandlingskapacitet for færdige produkter på mere end 12 tons/dag.

(1) EFT nr. L 377 af 31. 12. 1991, s. 20. Direktivet er senest ændret ved direktiv 94/31/EØF (EFT nr. L 168 af 2. 7. 1994, s. 28).

(2) EFT nr. L 194 af 25. 7. 1975, s. 23. Direktivet er senest ændret ved direktiv 91/692/EØF (EFT nr. L 377 af 31. 12. 1991, s. 48).

(3) EFT nr. L 163 af 14. 6. 1989, s. 32.

(4) EFT nr. L 203 af 15. 7. 1989, s. 50.

- 6.4. a) Slagterier med en kapacitet til produktion af slagtekroppe på mere end 50 tons/dag.
- b) Behandling og forarbejdning med henblik på fremstilling af levnedsmidler på basis af:
- animalske råstoffer (bortset fra mælk) med en kapacitet til produktion af færdige produkter på mere end 75 tons/dag;
 - vegetabiliske råstoffer med en kapacitet til produktion af færdige produkter på mere end 300 tons/dag (gennemsnit på kvartalsbasis).
- c) Behandling og forarbejdning af mælk, når den modtagne mælkemængde er på over 200 tons/dag (gennemsnit på årsbasis).
- 6.5. Anlæg til destruktion eller udnyttelse af døde dyr eller dele heraf og animalsk affald med en kapacitet på mere end 10 tons/dag.
- 6.6. Anlæg til intensiv fjerkræavl eller svineavl med mere end:
- a) 40 000 pladser til fjerkræ
 - b) 2 000 pladser til avls-/fedesvin (over 30 kg), eller
 - c) 750 pladser til søer.
- 6.7. Anlæg til behandling af overflader på stoffer, genstande eller produkter under anvendelse af organiske opløsningsmidler, navnlig med henblik på grundig påtrykning, coating, affedtning, imprægnering, kachering, lakering, rensning eller vædning, med en forbrugskapacitet med hensyn til opløsningsmiddel på mere end 150 kg/time eller mere end 200 tons/år.
- 6.8. Anlæg til fremstilling af kulstof (fuldbrændt kul) eller elektrografit ved forbrænding eller grafitisering.
-

*BILAG II***LISTE OVER DE DIREKTIVER, DER ER ANFØRT I ARTIKEL 18, STK. 2, OG ARTIKEL 20**

1. Direktiv 87/217/EØF om forebyggelse af miljøforurening med asbest
 2. Direktiv 82/176/EØF om grænseværdier og kvalitetsmålsætninger for udledninger af kviksølv fra elektrolyse af alkaliske klorider
 3. Direktiv 83/513/EØF om grænseværdier og kvalitetsmålsætninger for udledninger af cadmium
 4. Direktiv 84/156/EØF om grænseværdier og kvalitetsmålsætninger for udledninger af kviksølv fra andre sektorer end elektrolyse af alkalichlorider
 5. Direktiv 84/491/EØF om grænseværdier og kvalitetsmålsætninger for udledninger af hexachlorcyklohexan
 6. Direktiv 86/280/EØF om grænseværdier og kvalitetsmålsætninger for udledninger af visse farlige stoffer, der er opført på liste I i bilaget til direktiv 76/464/EØF, senere ændret ved direktiv 88/347/EØF og direktiv 90/415/EØF om ændring af bilag II til direktiv 86/280/EØF
 7. Direktiv 89/369/EØF om forebyggelse af luftforurening fra nye kommunale affaldsforbrændingsanlæg
 8. Direktiv 89/429/EØF om nedbringelse af luftforurening fra bestående kommunale affaldsforbrændingsanlæg
 9. Direktiv 94/67/EF om forbrænding af farligt affald
 10. Direktiv 92/112/EØF om fastsættelse af nærmere regler for harmonisering af programmer for nedbringelse af forureningen fra affald fra titandioxidindustrien med henblik på at bringe den til ophør
 11. Direktiv 88/609/EØF om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra store fyringsanlæg, senest ændret ved direktiv 94/66/EF
 12. Direktiv 76/464/EØF om forurening, der er forårsaget af udledning af visse farlige stoffer i Fællesskabets vandmiljø
 13. Direktiv 75/442/EØF om affald, ændret ved direktiv 91/156/EØF
 14. Direktiv 75/439/EØF om bortskaffelse af olieaffald
 15. Direktiv 91/689/EØF om farligt affald.
-

*BILAG III***VEJLEDENDE LISTE OVER DE VIGTIGSTE FORURENENDE STOFFER, DER SKAL TAGES HENSYN TIL, HVIS DE ER RELEVANTE FOR FASTSÆTTELSEN AF EMISSIONSGRÆNSEVÆRDIER****LUFT**

1. Svovldioxid og andre svovlforbindelser
2. Nitrogenoxider og andre nitrogenforbindelser
3. Carbonmonoxid
4. Flygtige organiske forbindelser
5. Metaller og forbindelser heraf
6. Støv
7. Asbest (svævestøv, fibre)
8. Chlor og chlorforbindelser
9. Fluor og fluorforbindelser
10. Arsen og arsenforbindelser
11. Cyanider
12. Stoffer og præparater, hvis kræftfremkaldende, mutagene eller eventuelt forplantningspåvirkende egenskaber gennem luft er påvist
13. Polychlordibenzodioxin og polychlordibenzofuraner

VAND

1. Organiske halogenforbindelser og stoffer, der kan danne sådanne forbindelser i vand
 2. Organiske phosphorforbindelser
 3. Organiske tinforbindelser
 4. Stoffer og præparater, hvis kræftfremkaldende, mutagene eller eventuelt forplantningspåvirkende egenskaber i eller gennem vand er påvist
 5. Persistente carbonhydrider og persistente og bioakkumulerbare giftige organiske stoffer
 6. Cyanider
 7. Metaller og metalforbindelser
 8. Arsen og arsenforbindelser
 9. Biocider og plantebeskyttelsesmidler
 10. Opslemmede materialer
 11. Stoffer, der bidrager til eutrofiering (især nitrater og phosphater)
 12. Stoffer, der har en negativ indflydelse på iltbalancen (og som kan måles med parametre som f.eks. BOD, COD).
-

BILAG IV

Overvejelser, der skal gøres generelt eller i særlige tilfælde ved fastlæggelsen af de bedste tilgængelige teknikker som defineret i artikel 2, nr. 11, idet der tages hensyn til omkostningerne og fordelene ved en aktion og princippet om forsigtighed og forebyggende indsats:

1. anvendelse af teknologi, der resulterer i mindst muligt affald
 2. anvendelse af mindre farlige stoffer
 3. fremme af teknikker til genindvinding og genanvendelse af stoffer, der produceres og forbruges i processen, og i affald, hvor det er hensigtsmæssigt
 4. sammenlignelige processer, indretninger eller driftsmetoder, som er gennemprøvet med et tilfredsstillende resultat i industriel målestok
 5. teknologiske fremskridt og udviklingen i den videnskabelige viden
 6. de pågældende emissioners art, virkninger og omfang
 7. datoerne for nye eller bestående anlægs ibrugtagning
 8. den tid, der er nødvendig for indførelse af bedst tilgængelig teknik
 9. forbruget og arten af råstoffer (herunder vand), der forbruges i processen, og energieffektiviteten
 10. behovet for at forhindre eller begrænse emissionernes samlede indvirkning på og risiko for miljøet til et minimum
 11. behovet for at forhindre uheld og begrænse følgerne for miljøet
 12. de oplysninger, som offentliggøres af Kommissionen i henhold til artikel 16, stk. 2, eller af internationale organisationer.
-